

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

(Συνέχεια, ἔθε αριθ. 10.)

Πρίν ή φθάση δόδοιπόρος εἰς Γοκαχάμαχν ἀπαντῷ τὸ ήφαίστειον Φοντιγιάμα, ἐφ' ὃ δικαίως οἱ Ἰάπωνες σεμνύνονται.¹ Έχει ὄφος 13000 ποδῶν κατ' ἔτος χιλιάδες προσκυνητῶν ἐν μέσῳ θέρει ἀναβάνουσι τὸ ήφαίστειον τοῦτο. Μέχρι τοῦ 1870 ἦν ἐν ἐνεργείᾳ διαιρέσαν δύο περιπους αἰῶνας. Ήδη οὐδεὶς ἔτερος κινδυνος ἐξ αὐτοῦ πλὴν περιοδικοὶ σεισμοὶ, ὃν εἶναι η ἀρχικὴ αἰτία. Ενεκα τούτου δλαὶ αἱ αἱ πέριξ οἰκίαι εἰσὶ ξύλινοι.

Η. Νοκαχάμαχα κάτηται ἵκανως καλὸν λιμένα ἐν φρέγας ἀριθμὸς μεγάλων πλοίων δύναται νὰ προσορμήσῃ. Ἐν αὐτῷ εἴδον ἐκτὸς τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολεμικὰ πλοῖα ὅχι δλίγα διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν καὶ Αμερικανικῶν ἐθνῶν.

Ἐν ἔτει 1854 ή πόλις αὕτη δὲν ἦτο η χωρίδιον ἀλιέων. Ήδη δμως εἶναι ἵκανως μεγάλη, μόλις δ' ἐσχάτως ἔλασθν τὸ δικαίωμα οἱ ξένοι νὰ κατοικήσουν ἐν αὐτῇ.

Βεβαίως οἱ Ἰάπωνες κατάγονται ἐκ φυλῆς μικροῦ ἀναστήματος τῶν «κουλί» ἀν καὶ οὐχὶ σπανίως εὑρίσκει τις μεταξὺ τῶν Ἰαπώνων ἄνδρας ἀρίστης δημιείας καὶ ἀναστήματος. Αἱ γυναικεῖς δὲν ὑπερβαίνουσι κατὰ μέσον δρον τοὺς τέσσαρας πόδες καὶ δύο δακτύλους· αἱ κεφαλαὶ των φαίνονται λίαν δυσανάλογοι πρὸς τὸ σῶμα· πλὴν τὰ χαρακτηριστικά των, ἔξαιρέσει τῶν δρθαλμῶν, εἶναι δοντῶς εὐχάριστα. Ο χρωματισμὸς τῆς κόμης των ποικίλος· εὑρίσκει τις ἐν Ἰαπωνίᾳ γυναικας ζανθοκόρμους ὡς τὰς Ἀγγλίδας.

Οἱ δρθαλμοὶ των εἶναι πάντοτε μέλανες, οἱ δόδντες των μικροὶ καὶ κανονικοὶ, αἱ τρίχες των μαύραι, μαλακαὶ καὶ ἀπαστράπτουσαι. Τὸ ἔνδυμα τῶν ὑποδεικνύει τὴν κοινωνικὴν τάξιν των· αἱ Ἰαπωνίδες ἔξοδεύουσι πολὺν χρόνον περὶ τὴν διακόσμησίν των διατενεύζουσαι ἐντέχνως τὴν κόμην καὶ στηρίζουσαι αὐτὴν διὰ καρρίδων κερατίνων, μεταλλίνων ή καὶ ξυλίνων. Αἱ χεῖρες των εἶναι μικραὶ καὶ κομψαὶ, οἱ πόδες μεγάλοι καὶ πικραδόξου σχήματος πολὺ πιθανὸν ἔνεκα τοῦ τρόπου, δι' οὗ ὑποδένονται· δὲν φέρουσι η περικνημῖδας κεκαλυμμένας ὑπὸ ἀχυρίνων σανδαλίων καὶ ἐν καιρῷ βροχῆς χειμῶνος εἰδος ξυλίνων ὑποδημάτων (τεσκαρα).

Ἡ ἐνδυμασία των σύγκειται ἐκ πλατείας ἐπιθῆτος ἡνεῳγμένης περὶ τὸ στῆθος· η ἔξωτερη ἐσθῆς «κειριμὸν» εἶναι η αὐτὴ δι' ἄνδρας τε καὶ γυναικας. Οἱ ἄνδρες περιτυλίσσουσι αὐτὴν περὶ τὸ σῶμα προσδένοντες διὰ ταινίας μεταξίνης η βιρμαχίνης· αἱ δὲ γυναικεῖς διὰ μεταξίνης η βιρμαχίνης ἀναλόγως τῆς τάξιος των προσδένουσιν αὐτὴν ἐν σχήματι κόμηου εἰς τὰ διπλοθεν.

Ἡ ζώη αὕτη ποικίλει τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος ἐνίστε δε ἀξίζει δσω καὶ τὸ ἐπίλοιπον φόρεμα· αἱ χηραὶ φέρουσι τὸν κόμηον αὐτὸν πρὸς τὰς τάξιμπροσθεν.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν ποικίλει κατὰ τοὺς χρωματισμούς. Ἡ τῶν ἀνδρῶν περιορίζεται εἰς τρεῖς μόνον, μέλανα, κυανοῦν καὶ στακτερόν. Αἱ κυρίαι καὶ αἱ θυγατέρες τῶν εὐγενῶν ἔξερχονται σπανιώτατα μὲ ἐκκεκαλυμμένον τὸ πρόσωπον, αἱ λοιπαὶ δμως ἔξερχονται ἀνευ οὐδενὸς φόρου, διὰ τὸ σέβας ὅπερ οἱ Ἰάπωνες ἔχουσι πρὸς τὸ ώραῖον φῦλον. Πλὴν οὐδέποτε ἔξερχονται ἀνευ ἀλεξιθροχίου ἀμα δὲ τῇ εἰσέδῳ τῶν ἐν τινι οἰκίᾳ ἔξαγουσι τὰ ξύλινα ὑποδήματά των ἀτινα δὲν εἶναι καὶ τόσῳ κατάλληλα εἰς τὸ βάδισμα.

Οἱ ἄνδρες δὲν εἶναι τόσῳ ωραίας φυλῆς δσω αἱ γυναικεῖς, πλὴν εἶναι κατὰ πολὺ ωραίτεροι τῶν Σινῶν. Τὴν παχεῖαν καὶ μέλανην κόμην τῶν ξυρίζουσι πρὸς τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς ὅλως ἀντιθέτως τῶν Σινῶν.

Θὰ εἶχον ἄριστον πώγωνα ἀν δὲν τὸν ἔξυριζον δλοι ἐν γένει λίαν ἐπιμελῆς. Οἱ δρθαλμοὶ των εἶναι μακροὶ καὶ εὐθεῖς· η ἔκφρασί των λίαν εὐάρεστος καὶ οἱ ἄριστοι τρόποι των ὑποχρεοῦσι τὸν συναστρεφόμενον αὐτοὺς νὰ λησμονήσῃ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν.

Ἐν Εὐρώπῃ αἱ χεῖρες καὶ τὸ πρόσωπον εἶναι τὰ μᾶλλον ἐκτενεμένα εἰς τὸν δέρα καὶ ἐπομένως βροθύτερου χρώματος. Δὲν ἔχει οὕτως ἐν Ἰαπωνίᾳ· οἱ κατωτέρες τάξεως, οἱ χωρικοὶ, οἱ ἐργάται, οἱ ἀλιεῖς εἶναι σχεδὸν γυμνοί· ἐν καιρῷ χειμῶνος οἱ ἔχοντες τὰ μέσα φέρουσι, ὑπὲρ τὸ «κειριμὸν» περισκελίδας στενάς καὶ ἐπανωφρίον, δσοι δὲν ἔχουσιν τὰ μέσα δρκοῦνται εἰς ἐσωτερικὸν χάρτινον ἔνδυμα.

Πολλάκις ἔφερε τὸ ἔνδυμα τοῦτο ὡς καὶ περισκελίδας ἐκ τῆς αὐτῆς οἰλης, καὶ δύναμαι νὰ διαβεβαιί-